

ARTIKELN

INTERVIEWS

DE GITAAR VAN...

GITAARTESTS

UPSIZING GEAR

SOLO

WORKSHOPS

THE AXE-FILES

TIPS & TRICKS

GITAARFORUM

GITAARMARKT

ARTIKELN

Interview met Ruben Hoeke

Zaanse bluesrocker over gear, zijn nieuwste cd en leven in (en van) de muziek
door Dennis Jak
2010

Ruben Hoeke is door collega muzikanten verkozen tot beste gitarist van Nederland.

Dit betekent dus dat de beste gitarist van Nederland in de Zaanstreek woont. Nu trek ik graag streekgenoten voor, maar daar heeft Ruben mij helemaal niet bij nodig, deze regelneef heeft een goed beeld wat hij met zijn muziek en hoe hij zijn toekomst ziet. Wat rest is een open conversatie over zijn nieuwe CD "Coexist", gear, leven in en van de muziek en ga zo maar door.

Wij hebben afgesproken bij Ruben thuis in Wormer. Een redelijk groot huis met een aparte ruimte voor zijn gear. Hier woont Ruben met zijn vriendin Nienke en zoontje Boaz van 2,5 jaar (met een nieuwe zoon in aantocht, driemansformatie is dus mogelijk op termijn!). De familieleden zijn een weekje op vakantie en hij heeft het rijk alleen. Naast hem woont zijn moeder die toevallig even binnen komt vallen en haar zoon een ijscobak gevuld met pasta toeschijft. 'Wie ben jij?', vraagt ze mij. Ik antwoord dat ik van Gitaarnet ben en Ruben ga interviewen... Ze lacht vriendelijk, geeft het bakje macaroni aan haar zoon en vertrekt weer.

Die avond zal het bakje onaangeroerd blijven vanwege ons meer dan drie uur durend gesprek.

Meer info: [Ruben Hoeke band](#)

"Ik wil niet voor een baas werken en dat is mede één van mijn drijfveren geweest om prof. muzikant te worden. De enige manier waarop ik dit mogelijk kon maken was volgens mij 'beter dan de rest' gitaar te spelen. Simpel. Mijn eerste gitaar daarbij was een Gibson Les Paul en deze heb ik nog steeds. In principe hecht ik niet aan apparatuur, maar deze kan en wil ik niet wegdoen. Hij klinkt ook zo enorm goed met die oude originele paf's erin."

"Qua versterking doe ik alles op een marshall (70's JMP 100 watt Superlead, met master volume) en een ouwe '64 JMI VOX AC30 (origineel). Met grote gigs neem ik de marshall en de AC30 mee en d.m.v. een Y-kabel kabel stuur ik het signaal dan naar beide amps die ook de hele gig continue aanstaan. Een A/B pedaalje wil ik er niet bijhebben, dat is weer iets extra erbij en ik probeer mijn setup zo elementair mogelijk te houden. Ik gebruik (sinds kort) een reverb van EHX (Holy Grail) en daarnaast had ik al een booster en phaser van MXR (MC-401 Boost-Line driver & Phase 90), de Lex Bos Superdrive en een tuner van Sonic Research. Lex heeft voor mij onlangs kanaal 1 van mijn Superdrive omgebouwd naar een cleane boost (dus 1X12AX7) en dat klinkt echt geweldig. Naast dat hij al mijn apparatuur onderhoud en verbeterd, heeft hij ook de voeding voor mijn pedalenbak gebouwd."

"Mijn cabinets heb ik via een endorsement bij Kool & Elfring en die bevallen mij geweldig. De 4x12 inch kast (Kool & Elfring RH signature XLS4x12) klinkt super en neem ik eigenlijk altijd mee onderweg. Daarnaast heb ik sinds kort een 2x12 inch kast (Kool & Elfring RH special 2x12) erbij voor de kleinere gigs en gastoptredens. Daarnaast scheelt het natuurlijk ook een stuk met sjouwen."

Hoeke laat beide kasten horen en de 4x12 inch klinkt inderdaad geweldig, alhoewel de kleine broer ook prima klinkt. Ruben geeft zelf al aan dat hij verbaasd is hoeveel druk er nog uit de 2x12 komt.

Coexist

Koop een gesigneerd exemplaar op de site van Ruben Hoeke

Als snel begint het gesprek steeds meer op een Upsizing Gear review te lijken en wij gaan van een vergelijkend warenonderzoek van de marshall via de vox naar een vergelijkend onderzoek tussen de twee cabinets.

Daarnaast heeft hij net een Gibson les Paul junior voor 450 euro op de kop getikt en geeft aan dat dit geen geld is voor zo'n soort gitaartje. P90 erin en hij is er zichtbaar content mee. Alhoewel al wel snel duidelijk is dat hij zich niet kan meten zijn zijn Ruben Hoeke signature gitaar en zijn aloude vriend de Les Paul Standard.

Over zijn signature gesproken, persoonlijk wist ik niet dat hij deze had, maar wat een sound en mogelijkheden om diverse klankkleuren op te roepen. Persoonlijk vond ik hem beter klinken dan zijn standard, maar dat is wellicht vloeken in de kerk. Ruben geeft ook aan dat hij live live met name gebruik maakt van zijn signature gitaar. Deze is gebouwd door Henk Vlaar van Lowland Guitars te Venhuizen. "

" In de studio heb ik de meeste gear wel meegenomen en gebruikt voor onze nieuwe cd. Deze keer namen wij op bij Studio Jottem in Wormerveer en dat is ons goed bevallen. Wel heb ik specifieke wensen m.b.t. het opnameproces en de mix en ben hier ook continue bij betrokken geweest en heb zij aan zij gewerkt met de studietechnicus Maarten Tap. "

" M.b.t. de demofase voor de cd werk ik vrij gemakkelijk. Een clicktrack, een Roland 1680 en een akoestisch gitaar. Deze demotracks geef ik dan aan onze zanger en deze bedenkt op de akoestische demonummers zijn zangpartijen. Met de voltallige band werken we ze vervolgens uit in de oefenruimte, zodat alles op zijn plek valt. "

" Wij hebben circa 13 tracks opgenomen en hebben er eentje laten vallen, totaal staan er dus 12 nummers op "Coexist". De reden van deze titel is wel het afwisselende karakter van de cd. Aan de ene kant ben ik gek op gitaristen als Slash en heb ook net een toffe bootleg binnen van hem van een concert uit London (redactie en laat deze ook horen), maar aan de andere kant ben ik gek op het de cleane "bell" tone van de AC30. De cd "The Joshua Tree" van U2 is zo'n beetje mijn favoriet en ik ben gek op de sound van The Edge. Door dat geluid heb ik ooit een korg SDD3000 delay gekocht (redactie en laat deze ook horen). Normaal ben ik niet zo van het 19 inch spul, maar ik heb zelden een delay gehoord die zo mooi en natuurlijk klinkt. Wat dat betreft zit altijd wat tussen 2 werelden: het scheuren en de power van een goede Marshall en de sprankel en warmte van een AC30. "

Ruben laat mij later nog een stuk horen van de nieuwe cd en daar hoor je de invloeden van The Edge zeker in terug, inclusief de korg delay. Maar daar houdt de vergelijking ook wel meteen op. Coexist bestaat uit een mengelmoes van uptempo boogie-rock, slepende (laid back!) blues en meer gedragen songs. Dit met de stem van Frank van Pardo maakt het tot een meeslepend en emotioneel eindproduct.

" Men vroeg al een tijdje wanneer de nieuwe cd nu eens zou verschijnen. De laatste is alweer vier jaar geleden. Ik ben daar zelf nooit zo mee bezig, maar vond dat de tijd wel rijp was voor een nieuwe plaat. Dan begin ik pas met schrijven en doe dit meestal vanuit mijn hoofd. Hier verzin ik de arrangementen die ik dan later opneem. Met computers heb ik niet zoveel en kijk ook een beetje op tegen de leercurve van een Logic of zoiets. Dan concentreer ik mij liever op de muziek, al het andere leidt mij maar af. "

" Daarna ben ik met de band ongeveer 10 keer de oefenruimte ingedoken om daarna meteen de studio in te gaan. Ik laat de andere leden behoorlijk vrij in hun interpretatie/invulling en daardoor zie je dat de muziek ook hun muziek wordt en dat het enthousiasme in het eindresultaat te horen is. "

" Al een tijdje werk ik met een vaste bezetting. Frank van Pardo, Bassist Ralph de Lange en daarnaast is Arjen Knaap als drummer binnengekomen. Arjen en ik hebben een enorme goede klik en zijn in zekere zin ook de backbone van de band. Waar dit normaal voor de bas en drums geldt, durf ik wel te stellen dat wij dit zijn in onze band.. Ik ben erg blij met de groep mensen die ik nu om mij heen heb. Vroeger had ik nog een keyboardspeler om de gaatjes in te vullen, maar tegenwoordig heb ik hier geen behoefte meer aan. Op de cd zijn trouwens wel wat toetsen terug te vinden. "

" Deze cd hebben wij geheel in eigen beheer opgenomen en uitgebracht. De vorige is uitgebracht via Munich Records en heeft rond de 4000 stuks verkocht (redactie, best verkochte R&B plaat van 2007!), wat in deze tijden best wel een hoop is, maar onze platenbaas kwam te overlijden en dat had gevolgen. De nieuwe eigenaar gooide alle blues en rock bands eruit en ons driejarig contract werd niet verlengd. Ik vond het wel

prima omdat ik de toegevoegde waarde niet meer zo zie van een platenmaatschappij. De boekingen doe ik doorgaans zelf met daarnaast alle andere promotionele zaken en activiteiten en dat gaat prima. Vormgeving van de cd is gedaan door Rene Gruijs, voor mij echt een topontwerper en de fotos zijn gemaakt door een bevriende Zaanse fotograaf (Ron Koffeman). ""

Ruben laat mij nog wat akoestische demo's horen die hij voor de band gemaakt heeft en die klinken stuk voor stuk geweldig en ik vraag waarom hij niet wat met die opnames doet. Maar dit interesseert Ruben niet, sterker nog, alle opnames op de sporenrecorder zijn alweer gewist.

Dit is denk ik wel de inborst van deze bluesrocker, hecht niet aan zijn gear, niet aan zijn eigen materiaal, kijkt niet teveel terug en zeker niet met spijt, spelen is waar het om gaat en het liefst veel.

Met Coexist heeft de Zaanstreek weer prachtig uithangbord voor de Zaanse muzieksce­ne. Met Ruben Hoeke heeft Nederland een R&B artiest van het hoogste niveau in huis.

"een stoot vettige hardrock, een snuif boogie, een toefje gypsy en een hele vette kluif pittige blues" (Back to the Roots - juli 2010)

Ruben Hoeke Band

[top](#)

[Home](#) | [Over gitaarnet.nl](#) | [Contact](#) | [Adverteren](#) | [Disclaimer](#)

Copyright © 2001 Gitaarnet.nl. All rights reserved.